

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 18 ნოემბრის №3/3935-11 გადაწყვეტილება

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მიერ 2011 წლის 18 ნოემბერს საქმეზე, ა(ა)იპ - ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი (მოსარჩელე მხარე; შემდგომში - ინსტიტუტი), საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს (მოპასუხე მხარე; შემდგომში - სამინისტრო) წინააღმდეგ, გამოტანილ იქნა გადაწყვეტილება, რომლის მიხედვითაც, მოსარჩელის განცხადება არ დაკმაყოფილდა (საქმე №3/3935-11).

მოსარჩელის მოთხოვნა: ქმედების განხორციელება საჯარო ინფორმაციის გაცემის სახით და არაქონებრივი ზიანის ანაზღაურება 1 (ერთი) ლარის ოდენობით.

საქმის მოკლე არსი: 2011 წლის 02 მაისს ინსტიტუტმა მიმართა სამინისტროს №20110541; №20110542; №20110543 და №20110544 წერილებით და მოითხოვა საჯარო ინფორმაციის გაცემა შემდეგ საკითხებზე:

1. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს საჯარო სამსახურებრივი უფლებამოსილების განმახორციელებელი თანამდებობის პირთა ჩამონათვალი (თანამდებობის პირთა ვინაობა [სახელი და გვარი] და თანამდებობის სახელწოდება);
2. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) განხორციელებული კულტურული და სარეკლამო ხასიათის ღონისძიებათა ამომწურავი ჩამონათვალი (სია);
3. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) განხორციელებული სახელმწიფო შესყიდვებისა (გამოცხადებული ტენდერები, კონკურსები და სხვა სახის სახელმწიფო შესყიდვები) და განხორციელებული სახელმწიფო ქონების პრივატიზების (ელექტრონული/საჯარო აუქციონების, პირდაპირი მიყიდვის, სხვა გზით) ამომწურავი ჩამონათვალი (სია);
4. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე)

გამოცემული იმ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ჩამონათვალი (რეკვიზიტებზე მითითებით), რომლებიც მოიცავენ საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნის დაკმაყოფილებასა ან მასზე უარის თქმის თაობაზე მიღებულ გადაწყვეტილებებს;

5. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს ადმინისტრაციის (ცენტრალური აპარატის) თანამშრომელთა მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) განხორციელებულ სატელეფონო საუბრებზე (ზარები მობილურ ოპერატორებთან, საერთაშორისო და ლოკალური ზარები) გაწეული სატელეკომუნიკაციო ხარჯების შესახებ ინფორმაცია;
6. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს სრული სისტემის (ყველა სტრუქტურული ერთეული, ტერიტორიული და სხვა სისტემაში შემავალი ორგანო თუ დანაყოფი) თანამშრომელთა მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) განხორციელებულ სატელეფონო საუბრებზე (ზარები მობილურ ოპერატორებთან, საერთაშორისო და ლოკალური ზარები) გაწეული სატელეკომუნიკაციო ხარჯების შესახებ ინფორმაცია;
7. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს ადმინისტრაციის (ცენტრალური აპარატის) თანამდებობის პირთა (ან ადმინისტრაციის სხვა საჯარო მოსამსახურეთა) ოფიციალურ და სამუშაო, მათ შორის საერთაშორისო, ვიზიტებზე 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) გაწეული სამივლინებო ხარჯების შესახებ ინფორმაცია;
8. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს ადმინისტრაციის (ცენტრალური აპარატის) ბალანსზე რიცხული ავტომანქანების პერსონალური გადანაწილება (მათ შორის ავტომანქანის მოდელი) თანამდებობის პირებზე ან ადმინისტრაციის სხვა საჯარო მოსამსახურეებზე;
9. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს ადმინისტრაციის (ცენტრალური აპარატის) საწვავის მოხმარებაზე გაწეული ფაქტობრივი ხარჯი და ყოველთვიური ზღვრული ლიმიტი (მათ შორის საწვავის ტიპი) 2011 წლის პირველი კვარტალის (სამი თვე) განმავლობაში;

10. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს ადმინისტრაციის (ცენტრალური აპარატის) მიერ ავტომანქანებით მომსახურებაზე (შეკეთება, ცვეთა) ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2011 წლის პირველ კვარტალის (სამი თვე) განმავლობაში;
11. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) შესაბამისი სამართლებრივი აქტის საფუძველზე ან/და საკუთარი ინიციატივით განხორციელებული იმ პროექტებისა და პროგრამების (სოციალური, მიზნობრივი, კვლევითი, სამეცნიერო, საგანმანათლებლო, ამა თუ იმ სფეროს განვითარებაზე მიმართული და მისთ.) ამომწურავი ჩამონათვალი, რომელთა დამკვეთს, შემსრულებელს ან რეალიზაციაში რაიმე სახით მონაწილე მხარეს წარმოადგენს საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტრო;
12. საქართველოს პრეზიდენტის და საქართველოს მთავრობის სარეზერვო ფონდებიდან 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროსთვის გამოყოფილი თანხების ოდენობის შესახებ ინფორმაცია;
13. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს მიერ 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) განხორციელებული სახელმწიფო ბიუჯეტის ასიგნებების ხარჯვის შესახებ ინფორმაცია (სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების ბალანსი);
14. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს ადმინისტრაციის (ცენტრალური აპარატის) თანამშრომლებზე 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) გაცემული ხელფასების და დანამატების (ასეთის არსებობის შემთხვევაში) საერთო კვარტალური ოდენობების შესახებ ინფორმაცია (კონკრეტულ პირთა ვინაობაზე მითითების გარეშე);
15. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს სრული სისტემის (ყველა სტრუქტურული ერთეული, ტერიტორიული და სხვა სისტემაში შემავალი ორგანო თუ დანაყოფი) თანამშრომლებზე 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) გაცემული ხელფასების და დანამატების (ასეთის არსებობის შემთხვევაში) საერთო

კვარტალური ოდენობების შესახებ ინფორმაცია (კონკრეტულ პირთა ვინაობაზე მითითების გარეშე);

16. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს (ცენტრალური აპარატის) თანამშრომლებზე 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) დარიცხული პრემიების საერთო კვარტალური ოდენობების შესახებ ინფორმაცია (კონკრეტულ პირთა ვინაობაზე მითითების გარეშე);

17. საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტროს სრული სისტემის (ყველა სტრუქტურული ერთეული, ტერიტორიული და სხვა სისტემაში შემავალი ორგანო თუ დანაყოფი) თანამშრომლებზე 2011 წლის პირველ კვარტალში (სამი თვე) დარიცხული პრემიების საერთო კვარტალური ოდენობების შესახებ ინფორმაცია (კონკრეტულ პირთა ვინაობაზე მითითების გარეშე).

სამინისტრომ აღნიშნულ მოთხოვნაზე არ განახორციელა რეაგირება და არ გასცა საჯარო ინფორმაცია.¹ ინსტიტუტმა გამოიყენა საქართველოს კანონდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილება და სამინისტროში შეიტანა ადმინისტრაციული საჩივარი.² ადმინისტრაციული საჩივარი სამინისტროში ასევე არ იქნა განხილული.³ აღნიშნულის შემდეგ, ინსტიტუტმა საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ვადებში სარჩელი შეიტანა თბილისის საქალაქო სასამართლოში (2011 წლის 05 აგვისტოს) და მოპასუხე მხარედ საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტრო დაასახელა. მოსარჩელე მხარე საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლის⁴ საფუძველზე ითხოვდა შემდეგს: საჯარო დაწესებულებისთვის (მოპასუხისთვის) ქმედების განხორციელების დავალდებულება.

¹ აღნიშნულ ფაქტს ადასტურებენ როგორც სამინისტრო, ასევე სასამართლო თავის გადაწყვეტილებაში. იხ. თანდართული გადაწყვეტილების გვერდი 4, პუნქტი 3.1.2.

² იხ. <http://www.opendata.ge/#!lang/ka/cat/news/topic/191>

³ იხ. თანდართული სასამართლო გადაწყვეტილების გვერდი 4, პუნქტი 3.1.2.

⁴ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლის პირველი ნაწილი:
სარჩელი შეიძლება აღიძრას ისეთი მოქმედების განხორციელების ან ისეთი მოქმედებისაგან თავის შეკავების მოთხოვნით, რომელიც არ გულისხმობს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას.

სიტყვაში - ქმედების განხორციელების დავალდებულება, იგულისხმებოდა რეალაქტისა⁵ და არა ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის⁶ გამოცემა.

დემოკრატიულ რესპუბლიკაში⁷ ადამიანის ძირითადი უფლება, უპირველეს ყოვლისა, ფიზიკური პირის სახელმწიფოსგან დამცავი უფლებაა.⁸ იმისთვის, რომ პირი დაცული იყოს სახელმწიფოსგან, თითოეული მათგანი უნდა ენდობოდეს მას. შესაბამისად, დემოკრატიული სისტემის სრულყოფილად ფუნქციონირებისთვის „სასიცოცხლოდ აუცილებელია, საზოგადოებას ხელი მიუწვდებოდეს სახელისუფლებლო დაწესებულებებში დაცულ ინფორმაციაზე.“⁹ აღნიშნული ქმედება შეიძლება მეორე კუთხითაც იქნეს განხილული, როგორც ხელისუფლების შეზღუდვის ერთ-ერთი საშუალება.¹⁰ თითოეულმა მოქალაქეს ხელი უნდა მიუწვდებოდეს სახელმწიფოში მიმდინარე პროცესების შესახებ არსებულ ინფორმაციაზე, რაც სამართლიანი სახელმწიფოს ჩამოყალიბების უპირველეს წინაპირობას წარმოადგენს.¹¹ საჯარო

⁵ **რეალაქტი** - ადმინისტრაციული ორგანოს ისეთი საჯარო-სამართლებრივი ღონისძიება, რომელიც მიმართულია არა სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობა, შეცვლის ან შეწყვეტისკენ, არამედ ფაქტობრივი შედეგის დადგომისკენ; *ტურავა პ., სხირტლაძე ნ., კოპალეიშვილი მ., ქარდავა ე.*, ადმინისტრაციული საპროცესო სამართლის სახელმძღვანელო, თბილისი, 2008, 283.

⁶ სზაკ-ის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტი:

ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი – ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები

⁷ დემოკრატიული რესპუბლიკაა სწორედ საქართველოს პოლიტიკური მოწყობის ფორმა. იხ. საქართველოს კონსტიტუციის პირველი მუხლის მეორე პუნქტი:

1. საქართველო არის დამოუკიდებელი, ერთიანი და განუყოფელი სახელმწიფო, რაც დადასტურებულია 1991 წლის 31 მარტს ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე, მათ შორის აფხაზეთის ასსრ-ში და ყოფილ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქში ჩატარებული რეფერენდუმით და 1991 წლის 9 აპრილის საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტით.

2. საქართველოს სახელმწიფოს პოლიტიკური წყობილების ფორმა არის დემოკრატიული რესპუბლიკა.

3. საქართველოს სახელმწიფოს სახელწოდებაა "საქართველო".

⁸ *კუბლაშვილი კ., დემეტრაშვილი ა., კვაჭაძე მ., ლოსაბერიძე დ., რუხაძე ზ., ხმალაძე ვ., ჯიბლაშვილი ზ.*, კონსტიტუციური სამართალი, სახელმძღვანელო, თბილისი, 2005, 102.

⁹ *ადეიშვილი ზ., იზორია ლ., ვარდიაშვილი ქ., კალანდაძე ნ., კოპალეიშვილი მ., სხირტლაძე ნ., ტურავა პ., ქიტოშვილი დ.*, ზოგადი ადმინისტრაციული სამართლის სახელმძღვანელო, თბილისი, 2005, 265.

¹⁰ *ხუბუა გ.*, სამართლის თეორია, თბილისი, 2004, 97.

¹¹ ამგვარი თეორიის განხილვის ფონზე აღმაშფოთებელია საქართველოს სახალხო დამცველის 2010 წლის ანგარიში, საქართველოში ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის მდგომარეობის შესახებ, რომლის თანახმადაც საჯარო დაწესებულებები ან არ გასცემენ საერთოდ საჯარო ინფორმაციას მის

ინფორმაციის მიღება სჭირდება იმ ხალხს, რომელთაც არაოფიციალური წყაროებიდან და არაფორმალური არხებით მისი მოპოვება არ შეუძლია.¹²

ინფორმაციის თავისუფლება არ წარმოადგენს ადამიანის აბსოლუტურ უფლებას, მაგრამ იგი თავისი არსით დაკავშირებულია გამოხატვის თავისუფლებასთან. სწორედ ინფორმაციის მიღების შემდეგ არის შესაძლებელი, პირმა გამოხატოს თავისი მოსაზრება ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებზე. ინფორმაციის თავისუფლების, როგორც სამართლის ნორმის სახით ჩამოყალიბების წინაპირობას სწორედ დემოკრატიულ სახელმწიფოში მოქალაქეების აზრის გამოხატვის თავისუფლების განვითარება წარმოადგენს.¹³ გამოხატვის თავისუფლება არის ინფორმაციის თავისუფლების წინაპირობა.¹⁴ შესაბამისად, თუ შეიზღუდება გამოხატვის თავისუფლება, შეიზღუდება სახელმწიფოს მხრიდან დაინტერესებულ მხარეზე საჯარო ინფორმაციის გაცემაც.

თავის მხრივ, საჯარო ინფორმაცია ორ ძირითად სახედ იყოფა: ღია და დახურულ (საიდუმლო) საჯარო ინფორმაციად.¹⁵ ღიაა ყველა ის ინფორმაცია, რომელიც არ შეიცავს პერსონალური, კომერციული ან/და სახელმწიფო საიდუმლოების შემცველ მონაცემებს; ხოლო დახურული ტიპის ინფორმაციად ყველა ის ინფორმაცია ითვლება, რომლის გამჟღავნებამაც შესაძლებელია პრობლემა შეუქმნას როგორც კონკრეტულ პირს, ისე სახელმწიფოს.

კანონით გათვალისწინებულია დახურული ინფორმაციის სახეები. კერძოდ, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის (შემდგომში - სზაკ) მე-3 მუხლის მე-4 და მე-5 ნაწილი რამდენიმე შემთხვევაზე მიუთითებს, რომლის სახეზე არსებობის შემთხვევაში საჯარო დაწესებულებაზე არ ვრცელდება ამავე კოდექსის III თავით გაწერილი მავალდებულებელი ნორმები.¹⁶ ინსტიტუტის მიერ სამინისტროსთვის

მომთხოვნზე, ან არ იცავენ საქართველოს კანონმდებლობით გაწერილ ვადებს. შესაბამისად, მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია, მისი მომთხოვნისთვის აბსოლუტურად კარგავს აქტუალურობას. იხ. იქვე, 242.

¹² ადელშივილი ზ., ფროსტი ა., წკელპაძე ნ., რამიშვილი ლ., ქიტოშვილი დ., ტულუში ლ., წოწორია ნ., გეწაძე გ., კოპალეიშვილი მ., ინფორმაციის თავისუფლება, გზამკვლევი (მესამე გამოცემა), თბილისი, 2005, 22.

¹³ Berliner Informationsfreiheitsgesetz, Budnesinformationsfreiheitsgesetz, Berliner Informationsgesetzbuch, Berlin, Mai 2011, 7.

¹⁴ Gorning G.-H., Aeusserungsfreiheit und Informationsfreiheit als Menschenrechte, Ducker & Humboldt GmbH, Berlin, 1988, 159.

¹⁵ იქვე, 23.

¹⁶ სზაკ-ის მე-3 მუხლის მე-4 და მე-5 ნაწილი:

4. ამ კოდექსის მოქმედება არ ვრცელდება აღმასრულებელი ხელისუფლების ორგანოთა იმ საქმიანობაზე, რომელიც დაკავშირებულია:

ა) დანაშაულის ჩადენის გამო პირის სისხლის-სამართლებრივ დევნასთან და სისხლის სამართლის საქმის წარმოებასთან;

ბ) ოპერატიულსამმებრო საქმიანობასთან;

გ) სასამართლოს მიერ გამოტანილი და კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილების აღსრულებასთან;

გ¹) „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული აქტების აღსრულებასთან;

მიმართული მოთხოვნიდან არცერთი კითხვა არ წარმოადგენდა საიდუმლოების შემცველ მონაცემებს.¹⁷ თავის მხრივ, საჯარო დაწესებულება ვალდებული იყო საჯარო ინფორმაციის მომთხოვნისთვის გაეცა იგი დაუყოვნებლივ,¹⁸ ან 10 დღის ვადაში, თუ სახეზე იქნებოდა კანონით გათვალისწინებული შემთხვევა.¹⁹ ამასთან, სამინისტრო ვალდებული იყო, ინსტიტუტისთვის ეცნობებინა იმის შესახებ, თუ ინფორმაციის დამუშავება საჭიროებდა გარკვეულ პერიოდს,²⁰ რაც მათ მხრიდან ასევე არ იქნა განხორციელებული.

საქართველოს კანონმდებლობა ითვალისწინებს ასევე იმგვარ შემთხვევებს, როდესაც საჯარო დაწესებულება უარს ამბობს საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე.²¹ ინფორმაციის

დ) სამხედრო საკითხებზე გადაწყვეტილების მიღებასთან, აგრეთვე სამხედრო დისციპლინის საკითხებთან, თუ ეს არ ეხება პირის საქართველოს კონსტიტუციით მინიჭებულ უფლებებსა და თავისუფლებებს;

ე) საქართველოს პრეზიდენტის მიერ პირთა საქართველოს კონსტიტუციით გათვალისწინებულ თანამდებობებზე დანიშვნისა და გათავისუფლების, აგრეთვე საქართველოს კონსტიტუციის 73-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“, „დ“, „ე“, „ზ“, „თ“, „ო“ ქვეპუნქტებით, ასევე მე-2, მე-4 და მე-5 პუნქტებით გათვალისწინებულ უფლებამოსილებათა განხორციელებასთან;

ვ) საერთაშორისო ხელშეკრულებების და შეთანხმებების შესრულებასა და საგარეო პოლიტიკის განხორციელებასთან.

5. ამ კოდექსის III თავის მოქმედება არ ვრცელდება აღმასრულებელი ხელისუფლების ორგანოთა იმ საქმიანობაზე, რომელიც დაკავშირებულია საერთაშორისო საარბიტრაჟო, უცხო ქვეყნის ან საერთაშორისო სასამართლოებში მათ მიერ საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე მიმდინარე სამართალწარმოებასა და საქმეთა განხილვაში საქართველოს სახელმწიფოს მონაწილეობასთან. სასამართლოს მიერ საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე ინფორმაცია გაცივება საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებისა და შეთანხმების ან/და ამ ნაწილით გათვალისწინებული სასამართლოების წესების შესაბამისად.

¹⁷ აღნიშნული მოსაზრების საწინააღმდეგო მოსაზრება არც მოპასუხე მხარეს გააჩნია, სხვა შემთხვევაში აღნიშნავდა სასამართლოში საქმის განხილვისას.

¹⁸ სზაკ-ის მე-40 მუხლის პირველი ნაწილი: „საჯარო დაწესებულება ვალდებულია გასცეს საჯარო ინფორმაცია დაუყოვნებლივ“.

¹⁹ სზაკ-ის მე-40 მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისი ქვეპუნქტები:

საჯარო დაწესებულება ვალდებულია გასცეს საჯარო ინფორმაცია დაუყოვნებლივ ან არა უგვიანეს 10 დღისა, თუ საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნაზე პასუხის გაცემა მოითხოვს:

ა) სხვა დასახლებულ პუნქტში არსებული მისი სტრუქტურული ქვედანაყოფიდან ან სხვა საჯარო დაწესებულებიდან ინფორმაციის მოძიებასა და დამუშავებას;

ბ) მნიშვნელოვანი მოცულობის ერთმანეთთან დაუკავშირებელი ცალკეული დოკუმენტების მოძიებასა და დამუშავებას;

გ) სხვა დასახლებულ პუნქტში არსებულ მის სტრუქტურულ ქვედანაყოფთან ან სხვა საჯარო დაწესებულებასთან კონსულტაციას.

²⁰ იხ. სზაკ-ის მე-40 მუხლის მეორე ნაწილი.

²¹ სზაკ-ის 41-ე მუხლი:

1. საჯარო დაწესებულების უარი საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე განმცხადებელს უნდა ეცნობოს დაუყოვნებლივ.

2. საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმის შემთხვევაში საჯარო დაწესებულება ვალდებულია გადაწყვეტილების მიღებიდან 3 დღის ვადაში პირს წერილობით განუმარტოს მისი უფლებები და გასაჩივრების წესი, ასევე მიუთითოს ის სტრუქტურული ქვედანაყოფი ან საჯარო

გაცემაზე უარის თქმის შესახებ მის მომთხოვნს ასევე დაუყოვნებლივ უნდა ეცნობოს, რაც მოპასუხე მხარემ ასევე არ განახორციელა.

შესაბამისად, სამინისტრომ დაარღვია საქართველოს კანონმდებლობით მასზე დაკისრებული ვალდებულება²² და არ გასცა ინფორმაცია მის მომთხოვნზე. სწორედ ეს გახლავთ მიზეზი იმისა, რომ ინსტიტუტმა სასამართლოს მიმართა საჯარო ინფორმაციის მიღების მოთხოვნით. სასამართლომ წარმოებაში მიიღო საქმე და დანიშნა მთავარი სხდომა, რომელიც ცალკე განხილვის საგანია.

მთავარი სხდომა: საქმეს განიხილავდა მოსამართლე დიმიტრი გვრიტიშვილი.²³

სანამ უშუალოდ მთავარი სხდომის აღწერასა და სამოტივაციო ნაწილის განხილვაზე გადავიდოდით, აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ერთ ფაქტს – ფაქტობრივი გარემოებების პირველ პუნქტში²⁴ სასამართლო უდავო ფაქტობრივ გარემოებად ასახელებს შემდეგს: „მოსარჩელემ [...] განცხადებებით მიმართა საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროს [...]“²⁵ ინსტიტუტს წინამდებარე სასამართლო დავამდე, ამავე სასამართლოში ჰქონდა ანალოგიური ხასიათის დავა საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროსთან,²⁶ რომელსაც ასევე დიმიტრი გვრიტიშვილი განიხილავდა. წინამდებარე საქმეში კი მოპასუხე მხარეს უკვე საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა სამინისტრო წარმოადგენდა.

მიუხედავად იმისა, რომ მოსამართლოს მიერ თითოეული საპროცესო საკითხი ერთ სხდომაში იქნა განხილული,²⁷ მოსამართლის მიერ გადაწყვეტილება გამოტანილ იქნა მთავარი სხდომიდან 18 დღეში, რაც მისივე განმარტებით, აღნიშნული საქმის სირთულიდან გამომდინარე იქნა განპირობებული.

საქართველოს კანონმდებლობის საფუძველზე,²⁸ მოსამართლეს უფლება აქვს საქმის წარმოებისას თითოეულ მხარეს დაუსვას შეკითხვები.²⁹ თავის მხრივ, შეკითხვის

დაწესებულება, რომელთანაც წარმოებდა კონსულტაცია ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმის გადაწყვეტილების მიღებისას.

²² შეად. ადვიშვილი ზ., ფროსტი ა., წველაძე ნ., რამიშვილი ლ., ქიტოშვილი დ., ტულუში ლ., წოწორია ნ., გეწაძე გ., კობალეიშვილი მ., ინფორმაციის თავისუფლება, გზამკვლევი (მესამე გამოცემა), თბილისი, 2005, 35.

²³ იხ. <http://tcc.gov.ge/index.php?m=501&newsid=185>

²⁴ იხ. სასამართლო გადაწყვეტილება; 3.1.1 პუნქტი - უდავო ფაქტობრივი გარემოებები.

²⁵ იქვე.

²⁶ იხ. http://www.opendata.ge/#!lang/ka/cat/georgian_judicial_practice/topic/56

²⁷ ასევე, საქმის არსებითად განხილვამდე არ იქნა დანიშნული მოსამზადებელი სხდომა.

²⁸ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსი და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი.

²⁹ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი, **მუხლი 128 მოსამართლეთა შეკითხვები:**

დასმაში არ იგულისხმება მხოლოდ ერთ მხარეზე დასმული კითხვა, მოსამართლემ საკითხის სამართლიანად გადასაჭრელად მეორე მხარესაც უნდა მიმართოს კითხვით, მითუმეტეს, თუ მეორე მხარე მასზე დაკისრებულ ვალდებულებას არღვევს და ეს დარღვევა აშკარა ხასიათისაა.

მთავარი სხდომის განხილვისას მოსამართლე სამართლებრივად არსებითი მნიშვნელობის მქონე შეკითხვებით მხოლოდ მოსარჩელე მხარეს მიმართავს, მოპასუხე მხარეს კი მხოლოდ ერთ კითხვას უსვამს, რომლითაც სურს გაარკვიოს, სამინისტროს წერილი მოიცავს თუ არა 2011 წლის პირველი კვარტლის შესახებ ინფორმაციას.³⁰ მოპასუხე მხარე ვერ ასაბუთებდა ამ ფაქტს, რაც ლოგიკურიცაა, ვინაიდან სამინისტროს პასუხში იმ წერილის ნომრებზეა მითითება, რომელიც სასამართლო სხდომაზე დავის საგანს არ წარმოადგენდა. აღნიშნული შუამდგომლობა, მიუხედავად მოსარჩელის მოთხოვნისა, სასამართლომ მაინც დაურთო საქმეს. სწორედ იგი გახდა საბოლოოდ მიზეზი იმისა, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ინსტიტუტის სარჩელი არ დაეკმაყოფილებინა.

სასამართლო გადაწყვეტილების ანალიზი: სასამართლო მიიჩნევს, რომ ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია გასცეს ინფორმაცია, მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ამგვარი ქმედების განხორციელება ნორმატიული აქტითაა განსაზღვრული.³¹ ადმინისტრაციული ორგანო ასევე ვალდებულია გასცეს საჯარო ინფორმაცია, თუ იგი საჭიროებს „მონაცემების დამუშავებას“.³²

გადაწყვეტილების შინაარსს თუ მივყვებით, შევამჩნევთ, რომ სასამართლო იზიარებს სზაკ-ით გათვალისწინებულ ადმინისტრაციული ორგანოსთვის ვალდებულების წარმომშობ ნორმას, მაგრამ იქვე განმარტავს, რომ ინფორმაციის დამუშავება უნდა გაიმიჯნოს ახალი დოკუმენტის შექმნისგან.

მოსამართლეს უფლება აქვს შეკითხვები მისცეს მხარეებს, რომლებიც ხელს შეუწყობენ საქმის გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების სრულად და ზუსტად განსაზღვრას, მათს დასადასტურებლად მტკიცებულებათა გამოვლენას და სასამართლოში წარდგენას, მათი უტყუარობის გამორკვევას.

ასევე საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი, **მუხლი 222. მოსამართლეთა შეკითხვები:** მოსამართლეს, რომელიც ერთპიროვნულად განიხილავს საქმეს, კოლეგიური სასამართლოს თავმჯდომარესა და მის ნებისმიერ წევრს უფლება აქვთ მხარეებს მისცენ შეკითხვები, რომლებიც ხელს შეუწყობენ საქმის გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებათა სრულად და ზუსტად განსაზღვრას, ამ გარემოებების დასადასტურებლად მტკიცებულებათა გამოვლენასა და სასამართლოში წარდგენას, მათი უტყუარობის გამორკვევას.

³⁰ მოპასუხემ აღნიშნულის შესახებ საერთოდ არ იცის და ამ ფაქტის გასარკვევად 5 (ხუთი) წუთიან შესვენებას ითხოვს.

³¹ იხ. სასამართლო გადაწყვეტილების პუნქტი 6.2.

³² სიტყვა - **მონაცემების დამუშავება**, სასამართლოს მიერ განმარტებულია, როგორც მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის დამუშავება.

სასამართლო, მონაცემების დამუშავებას კიდევ უფრო აკონკრეტებს და გამოყოფს სამ ძირითად სახეს: „დოკუმენტაციის (ინფორმაციის) მოძიება, შესწავლა და სისტემატიზაცია“. ამასთან, იქვე აღნიშნავს, რომ თითოეული მათგანი მხოლოდ „უბრალო, მექანიკური თავმოყრის სახით“ უნდა იქნეს დამუშავებული. განვიხილოთ თითოეული მათგანი:

ა) დოკუმენტაციის (ინფორმაციის) **მოძიება** - ეს არის ქმედება, როდესაც საჯარო ინფორმაციის გაცემა მისი მოცულობის გათვალისწინებით დაუყოვნებლივ არ ხერხდება და იგი რამდენიმე დღეს შეიძლება გაგრძელდეს;³³

ბ) დოკუმენტაციის (ინფორმაციის) **შესწავლა** - ასევე არის ქმედება, როდესაც მოცულობის გათვალისწინებით, საჭიროა რამდენიმე დღე ინფორმაციის გაცემისთვის;³⁴

გ) დოკუმენტაციის (ინფორმაციის) **სისტემატიზაცია** - ქმედება, როდესაც სხვადასხვა ტერიტორიულ ადგილას, ან/და მოცულობითი რაოდენობის დოკუმენტების გათვალისწინებით, საჭიროა ერთმანეთთან დაუკავშირებელი მონაცემების სისტემატიზირება და შემდგომ საჯარო ინფორმაციის სახით მათი გაცემა, რისთვისაც ასევე რამდენიმე დღე არის საჭირო.³⁵

სასამართლო ამით ირიბად ადასტურებს იმ ფაქტს, სამინისტრომ არ განახორციელა მასზე დაკისრებული ვალდებულება და ინსტიტუტს არ მიაწოდა მოთხოვნილი ინფორმაცია, დამუშავებული სახით, 10 დღიან ვადაში.

სასამართლო თავის გადაწყვეტილებაში საჯარო დაწესებულების მხრიდან, ინფორმაციის გაცემის ვალდებულებისგან გათავისუფლების საკითხს ითვალისწინებს. მას მიაჩნია, რომ თუ სახეზე იქნება საჯარო ინფორმაციის ისეთი სახის მოთხოვნა, რომელიც „ერთმანეთთან დაუკავშირებელი დოკუმენტაციის [...] ლოგიკური სინთეზის მეშვეობით ახალი დოკუმენტის შექმნას“³⁶ საჭიროებს, ადმინისტრაციულ ორგანოს აქვს უფლებამოსილება, უარი თქვას ინფორმაციის გაცემაზე.

საინტერესოა თუ რა იგულისხმება სიტყვაში - დოკუმენტაციის ლოგიკური სინთეზი. თუ საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, ერთმანეთთან დაუკავშირებელი დოკუმენტაციის სისტემატიზაცია მოახდინოს, მაშინ რა განსხვავებაა აღნიშნულ ქმედებასა და ე.წ. ლოგიკურ სინთეზს შორის? ერთმანეთთან დაუკავშირებელი დოკუმენტების მოძიება და შემდგომ დამუშავება არის თუ არა მათი ლოგიკური სინთეზი? სასამართლო ამ საკითხზე ყურადღებას საერთოდ არ ამახვილებს და

³³ წკეპლაძე ნ., ტურავა პ., ზოგადი ადმინისტრაციული სამართლის სახელმძღვანელო, თბილისი, 2010, 161.

³⁴ იქვე.

³⁵ იქვე.

³⁶ იხ. სასამართლო გადაწყვეტილების პუნქტი 6.3.

მიიჩნევს, რომ ინფორმაციის დამუშავებით ახალი დოკუმენტის შექმნა წარმოუდგენელია.

სასამართლოს მოსაზრება ამ კუთხით აბსურდულია რამდენიმე მიზეზის გამო: საჯარო დაწესებულებაში შეუძლებელია არ არსებობდეს ის ინფორმაცია, რაც უშუალოდ მის საქმიანობას ეხება. ამასთან, თუ პირი ისეთი სახის ინფორმაციას ითხოვს, რომელიც დაწესებულებაში დაცული საერთოდ არ არის, ამის შესახებ ადმინისტრაციულმა ორგანომ საჯარო ინფორმაციის მომთხოვს დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს (თუ ორგანოს ამ მიზეზით უარს ამბობს ინფორმაციის გაცემაზე).³⁷

სასამართლოს მოსაზრებით, თუ საჯარო დაწესებულებას არ გააჩნია მზა სახით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია, მან ან უნდა დაამუშაოს იგი, მაგრამ არ უნდა შექმნას ახალი დოკუმენტი.³⁸

სასამართლო გადაწყვეტილების 6.4 პუნქტს თუ გავყვებით შევამჩნევთ, რომ იგი მსჯელობს ინფორმაციის დამუშავების დასაბუთებაზე, სამინისტროს მიერ თავისი ფუნქციის შესრულებისთვის. სასამართლოს ავიწყდება (ან გვერდს უვლის) სზაკ-ით მოწესრიგებული ქვევის წესი, რომლის თანახმადაც, საჯარო ინფორმაციის მომთხოვნი არ არის ვალდებული დაასაბუთოს საჯარო ინფორმაციის მიღების მოტივი ან მიზანი.³⁹

სასამართლო კიდევ უფრო უღრმავდება საკითხს და თავის გადაწყვეტილებას ისეთი ნორმატიული აქტის არარსებობით ასაბუთებს, რომელიც ადმინისტრაციულ ორგანოს ახალი დოკუმენტის შექმნას⁴⁰ დაავალდებულებს.⁴¹ ყოველივე აქედან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელეს გადაეცა ფაქტობრივი სახით მოთხოვნილი ინფორმაცია და ეს უკანასკნელი უნდა ჩაითვალოს სრულყოფილად გაცემულ დოკუმენტად.

გადაწყვეტილების მიხედვით, ის საკითხები, რაზეც საჯარო დაწესებულებამ არ გასცა ინფორმაცია ახალი დოკუმენტის შექმნას ითვალისწინებდა. იბადება კითხვა, თუ რა სახის ახალი დოკუმენტი უნდა შეიქმნას, თუ საქმე გვექნება უძრავი ქონების ჩამონათვალთან (საბაზრო ღირებულების მითითებით)? სასამართლოს ამ კითხვაზე პასუხი არ აქვს (ან არ უნდა რომ ჰქონდეს).

³⁷ *წებლაძე ნ., ტურავა პ.*, ზოგადი ადმინისტრაციული სამართლის სახელმძღვანელო, თბილისი, 2010, 161.

³⁸ ე.წ. ლოგიკური სინთეზის საფუძველზე.

³⁹ სზაკ-ის 37-ე მუხლის მე-2 ნაწილი - **საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნა:**
საჯარო ინფორმაციის მისაღებად პირი წარადგენს წერილობით განცხადებას. განცხადებაში **აუცილებელი არ არის მითითოს საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნის მოტივი ან მიზანი.** სხვისი პერსონალური მონაცემების ან კომერციული საიდუმლოების მოთხოვნის თაობაზე განცხადების შეტანისას განმცხადებელი, გარდა კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა, წარადგენს შესაბამისი პირის სანოტარო წესით ან ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ დამოწმებულ თანხმობას.

⁴⁰ გასათვალისწინებელია, რომ ინსტიტუტი არ ითხოვდა ახალი დოკუმენტის შექმნას.

⁴¹ იხ. სასამართლო გადაწყვეტილება პუნქტი 6.4.

სასამართლო ითვალისწინებს მოპასუხე მხარის შუამდგომლობას მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის ვებ-გვერდზე გაცნობის თაობაზე. საინტერესოა, თუ რატომ არ იღებს მხედველობაში სასამართლო სზაკ-ის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილით⁴² განსაზღვრულ საკითხს და კანონზე მალა რატომ აყენებს სამინისტროს წარმომადგენლის მოსაზრებას?⁴³ თუ კანონი საჯარო ინფორმაციის ფორმის არჩევის შესაძლებლობას საჯარო ინფორმაციის მომთხოვნს ანიჭებს, რის საფუძველზე უნდა გააჩნდეს სამინისტროს წარმომადგენელს მასზე დიდი ავტორიტეტი? სასამართლო გადაწყვეტილებით თუ ვიმსჯელებთ, ნებისმიერ საჯარო დაწესებულებას ეძლევა შესაძლებლობა, პირს უარი უთხრას ინფორმაციის გაცემაზე და ეს ფაქტი ინფორმაციის არქონით/ახალი დოკუმენტის შექმნით ან/და ვებ-გვერდზე გადამისამართებით ახსნას. საჯარო ინფორმაციის მომთხოვნი თავად ირჩევს საჯარო ინფორმაციის ფორმას.⁴⁴

დემოკრატიულ რესპუბლიკაში ინფორმაციის გაცემა უნდა უზრუნველყოს ხელისუფლების ორგანოს კავშირი გარესამყაროსთან. თავის მხრივ, ინფორმაციის გაცემა შეუძლებელია, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ იგი არ იქნა დამუშავებული.⁴⁵ საჯარო ინფორმაციის არგაცემით წარმოიქმნება ვაკუუმი და ნებისმიერ პირს შეეზღუდება კონსტიტუციით მინიჭებული უფლება. უფლების შეზღუდვა პირდაპირ კავშირშია ზიანის მიყენებასთან, რაც დემოკრატიულ რესპუბლიკაში ასევე შესაძლებელია, რომ გასაჩივრებულ იქნეს სასამართლოში. IDFI-ის ინფორმაციის არ მიწოდებით არაქონებრივი ზიანი მიადგა, რაც გახდა საფუძველი იმისა, რომ თავდაპირველად ადმინისტრაციული საჩივრით, ხოლო შემდგომ სასამართლო სარჩელით ანაზღაურების სახით, სიმბოლური თანხა, 1 (ერთი) ლარის ანაზღაურება მოეთხოვა.⁴⁶

საქართველოში მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, ინფორმაციის არგაცემა ან/და არასწორი ინფორმაციის შემცველი ცნობა შეიძლება ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნის საფუძველი გახდეს.⁴⁷ სასამართლო მიუხედავად ამისა მიიჩნევს, რომ მოპასუხის ქმედებამ (საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ვადებში - უმოქმედობას) ზიანის დადგომა არ გამოიწვია და ინსტიტუტს არ ეთქვა

⁴² სზაკ-ის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილი - **საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნა:**

ყველას აქვს უფლება მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია მისი ფიზიკური ფორმისა და შენახვის მდგომარეობის მიუხედავად და აირჩიოს საჯარო ინფორმაციის მიღების ფორმა, თუ იგი სხვადასხვა სახით არსებობს, აგრეთვე გაეცნოს ინფორმაციას დედანში. თუ არსებობს დედნის დაზიანების საფრთხე, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია უზრუნველყოს ზედამხედველობის ქვეშ მისი გაცნობის შესაძლებლობა ან წარუდგინოს სათანადო წესით დამოწმებული ასლი.

⁴³ მაშინ, როდესაც აღნიშნული მოსაზრებაც კანონის პირდაპირი დარღვევაა.

⁴⁴ Kulesza E., Das Recht der Buerger auf Information ueber die Taetigkeit der oeffentlichen Stellen, <http://www.brandenburg.de/media/2628/Kulesza051117.pdf>, 6-7.

⁴⁵ ცაცანაშვილი მ., ინფორმაციული სამართალი, თბილისი, 2004, 65.

⁴⁶ IDFI მოქმედებდა რა პატრიოტულ მოტივებზე და იმის გათვალისწინებით, რომ მოპასუხე მხარე სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ფინანსდებოდა, მხოლოდ მცირედი თანხის ანაზღაურება მოითხოვა მისგან.

⁴⁷ კოპალეიშვილი მ., ლორია ვ., ლორია ა., წკეპლაძე ნ., ხარშილაძე ი., გიორგაძე გ., სალხინაშვილი მ., ჩქარეული ც., საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის კომენტარი, თბილისი, 2004, 187.

დასაბუთებული უარი, არამედ სრულყოფილად მიეწოდა მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია.⁴⁸

სასამართლო მიიჩნევს, რომ სამინისტროს უარი საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე კანონიერია, ხოლო მოსარჩელისთვის მიყენებული ზიანის ფაქტი საერთოდ არ დგინდება.⁴⁹

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, სამინისტროს არ უნდა დაევალოს ქმედების განხორციელება საჯარო ინფორმაციის გაცემის სახით და არ უნდა იქნეს მოსარჩელე მხარისთვის მიყენებული არაქონებრივი ზიანი 1(ერთი) ლარის ოდენობით.

სასამართლოს გამორჩა ის ფაქტი, რომ სამინისტრომ მოთხოვნილი ინფორმაცია აბსოლუტურად არასრულყოფილი სახით გასცა. ამის დასტურად გამოდგება ის შემთხვევა, როდესაც მოპასუხე ნაცვლად სრულყოფილად გაცემული დოკუმენტაციისა, მხოლოდ და მხოლოდ ვებ-გვერდზე უთითებს მოსარჩელეს. იბადება კითხვა, თუ საჯარო ინფორმაციის ფორმის არჩევის შესაძლებლობა საჯარო ინფორმაციის მომთხოვეს აქვს, მაშინ რატომ არ შეუძლია მან მოითხოვოს მისი მიღება სრულყოფილი სახით და რატომ არ აქვს უფლება, მოითხოვოს არაქონებრივი ზიანის ანაზღაურება, თუ საჯარო დაწესებულებამ მასზე დაკისრებული ვალდებულება არ შეასრულა? სზაკ-ის 47-ე მუხლი მტკიცების ტვირთს უშუალოდ ადმინისტრაციულ ორგანოს აკისრებს.⁵⁰ წინამდებარე სასამართლო დავის მთავარ სხდომაზე კი სამინისტრომ მხოლოდ ის აღნიშნა, რომ მათი უმოქმედობით მოსარჩელე მხარეს არ მიადგა არაქონებრივი ზიანი. ის ფაქტი, თუ რატომ არ მიადგა ზიანი, საერთოდ არ უხსენებია (მტკიცების ტვირთის სახით) და მოსამართლესაც არ გასჩენია სურვილი, საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული ვალდებულების დარღვევის შესახებ დაესვა კითხვა.

⁴⁸ იხ. სასამართლო გადაწყვეტილების, პუნქტი 6.4 და 3.1.5.

⁴⁹ იხ. სასამართლო გადაწყვეტილების, პუნქტი 6.5.

⁵⁰ სზაკ-ის 47-ე მუხლი - **გადაწყვეტილების გაუქმება ან შეცვლა. ზიანის ანაზღაურება:**

1. პირს აქვს უფლება საჯარო დაწესებულების ან საჯარო მოსამსახურის გადაწყვეტილების გაუქმების ან შეცვლის მოთხოვნით მიმართოს სასამართლოს, აგრეთვე მოითხოვოს ქონებრივი და არაქონებრივი ზიანის ანაზღაურება:

ა) საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმის, კოლეგიური საჯარო დაწესებულების სხდომის სრული ან ნაწილობრივი დახურვის, აგრეთვე საჯარო ინფორმაციის გასაიდუმლოებისას;

ბ) არასწორი საჯარო ინფორმაციის შექმნისა და დამუშავებისათვის;

გ) პერსონალური მონაცემების უკანონო შეგროვების, დამუშავების, შენახვისა და გავრცელებისას, აგრეთვე მათი სხვა პირისა ან საჯარო დაწესებულებისათვის უკანონოდ გადაცემისას;

დ) საჯარო დაწესებულების ან საჯარო მოსამსახურის მიერ ამ თავის სხვა მოთხოვნათა დარღვევისას.

2. მტკიცების ტვირთი ეკისრება მოპასუხე საჯარო დაწესებულებას ან საჯარო მოსამსახურეს.

ინფორმაციის მიღების უფლება საქართველოს კონსტიტუციით ადამიანის აღიარებული და ძირითადი უფლებაა. სამწუხაროა ის ფაქტი, რომ ქვეყანაში ამგვარი უფლებას ზოგიერთი საჯარო დაწესებულება საერთოდ არ აღიარებს, ხოლო სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებებით მას ქმედების განხორციელების ვალდებულებაზე საერთოდ არ მიუთითებს. შესაბამისად, ირღვევა ადამიანის უფლება, რაც მის ღირსების დარღვევასთანაა პირდაპირ კავშირში.⁵¹ ქვეყანაში, რომლის პოლიტიკური წყობილების ფორმა - დემოკრატიული რესპუბლიკაა, საჯარო ინფორმაცია უნდა იყოს თითოეული დაინტერესებული მხარისთვის ღია,⁵² ხოლო საჯარო დაწესებულების მიერ აუცილებლად უნდა ხდებოდეს მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის გაცემა.

⁵¹ იხ. მაგალითად, იხ. გერმანიის სასამართლო პრაქტიკა (BVerfG, Beschluss vom 4. 11. 2009 - 1 BvR 2150/08), სადაც სიტყვისა და აზრის თავისუფლება ადამიანის ღირსებასთან არის გაიგივებული: <http://lexetius.com/2009,3327> (32-ე აბზაცი).

⁵² შეად. <http://www.mehr-demokratie.de/informationsfreiheit.html>